

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2 стор.

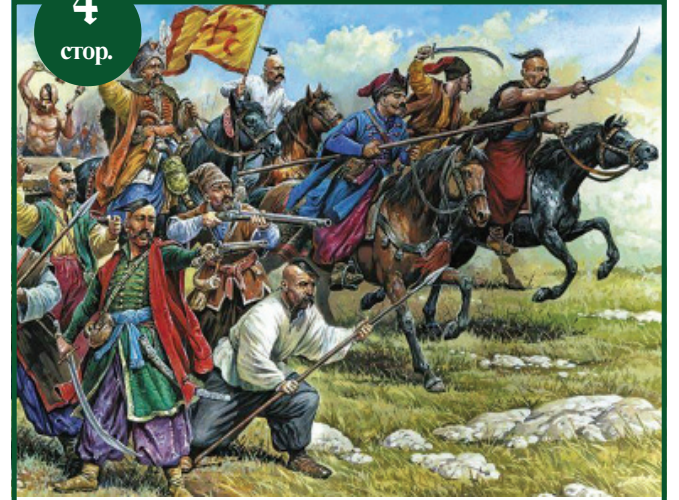
Броньований "кулак"
Богунської бригади

3 стор.

Нам дякують, а значить –
у біді не залишать

4 стор.

Людина високого духу
має вічне буття

КОМАНДИРСЬКІ РЕЦЕПТИ ВІД "СІРОГО": ДОВІРЯТИ ПОБРАТИМАМ І ПОВАЖАТИ ВОРОЖІ МІНИ

Наш співрозмовник, старший лейтенант із бойовим псевдо "Сірий" має унікальний військовий досвід. Розпочавши шість років тому військову біографію із контракту у ЗСУ, "Сірий" вже за рік продовжив своє кар'єрне зростання у ранзі курсанта Національної академії Сухопутних військ України. Не дивлячись на свої 23 роки, справді молодий офіцер вже має за плечима неабиякий досвід. Варто лише зауважити, що "Сірий", як командир взводу саперів, виконує завдання особливої складності. Яким чином молодий "старлей" доволі швидко зумів здобути авторитет серед підлеглих, більшість із яких мають не стільки військовий, скільки потужний життєвий досвід, найкраще знає лише він. Стосовно своїх взаємостосунків із підлеглими "Сірий" довго і багато не говорив, обмежившись короткою, хоча дуже промовистою фразою "У нас все ґрунтується на довірі". Між тим, командир взводу саперів може дуже розлого і вичерпно розповісти про те, які хитрощі при мінуванні території застосовують сапери із рашистського "табору". Так само детально і дуже цікаво розповідає "Сірий" про особливості саперного ремесла в умовах часті опіки ворожих розвідувальних дронів. Про те, як він і його взвод працював біля Лиману і про те, яка пора доби найбільш сприятлива для успішної та якісної роботи саперів. Про те, чи доводилося потрапляти "Сірому" разом зі своїми побратимами у найскладніші ситуації і яким чином вони долали найважчі перешкоди, наш співрозмовник детальніше розповість у наступному виході "Братства Богуна". Так, що чекаємо на "Сірого" вже за два тижні!

БРИГАДА ІЗ ВЛАСНЕЮ "БРОНЕЮ" ГОТОВА ДО ВСЬОГО!

– Найпершим чином – кілька слів про себе! З чого починався ваш бойовий шлях?

– Моя служба в армії розпочалась з вересня 2013 року. Це якраз переддень Євромайдану. Пройшовши курс молодого бійця і мінімальну підготовку, наприкінці січня 2014-го було оголошено тривогу і ще за місяць розпочалися перші бойові дії. В них приймали участь ті мої товариші, хто вже трохи довше за мене служив. Ну, а новачків почали інтенсивно навчати військовій справі. Мені сподобався танк і так вже вийшло, що моя військова кар'єра виявилася танковою. Влітку та восени 2014-го я приймав участь у бойових діях як командир танку. Бойове хрещення і перший бойовий досвід здобувався під Мар'їнкою, Авдіївкою, Красногорівкою, Старобешевом, Іловайськом. Кількамісячна напруга та робота на виснаження призвели до моєї шпиталізації. Поправивши здоров'я, повернувшись у підрозділ і невдовзі отримав підвищення – мене призначили головним сержантом роти, потім – командиром взводу. З цієї посади потрапив на офіцерські курси у Львівську Академію сухопутних військ. В 2016 році отримав первинне офіцерське звання молодший лейтенант і служив далі. Повномасштабне вторгнення зустрів на посаді заступника командира батальйону, воював в Кременній, Рубіжному, Лисичанську. Потім, на моє особисте прохання, мене перевели на Херсонський напрям.

– Чому ви хотіли потрапити саме туди?

– По перше, у мене було багато інформації від цивільних, які змушені були ли-

ми повідомляли про перший ювілей створеного рік тому танкового батальйону першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна. З нагоди такої події ми поспілкувалися з командиром цього батальйону Олександром Шульгою. Говорили найпершим чином про ті найважчі завдання, які довелося вирішувати на зорі діяльності підрозділу. Як і годиться, розпочали із постаті комбата, який вже рік керує танкістами богунської бригади.

шитися на окупованій території, а по друге, я дуже добре знаю ті місця. Це нам неабияк допомагало. А вже після деокупації прямого берегу Херсонщини очолив танковий батальйон Першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна, яким і досьогодні керую. Мав інформацію, що створюється батальйон і майже вся техніка трофейна. Розпочинали біографію нашого підрозділу із 15-ти чи 16-ти трофейних машин і декількох отриманих.

– З якими викликами ви зіткнулись при створенні батальйону?

– По-перше – кадровий дефіцит. Знайти вправного і досвідченого танкіста сьогодні майже нереально. Взагалі будь-яких фахівців зараз мало, а з кадрами справжніх танкістів – конкретна проблема: всі, раніше підготовлені фахівці-танкісти, вже десь воюють. Ну, а підготовка такого фахівця займає не один місяць. Це однаковою мірою стосується, як механіка-водія чи навідника, так і командира танку. Люди мають спочатку вивчити свою справу, потім пройти злагодження у складі своїх екіпажів, а далі – ще й здобути досвід у бойовій обстановці. Звісно ж, все це все займає і багато зусиль, і тривалого часу.

– Чим допоміг вам попередній досвід?

– Моя служба на всіх посадах та званнях, від рядового солдатат до майора, була пов'язана з танками, тому я розуміюся на всіх деталях матеріальної частини бойової техніки. Може стверджувати, що знаю, на що акцентувати увагу при навчанні і вихованні, а також – які проблеми можуть потенційно виникнути.

– На Херсонщині ви приймали безпосередню участь в бойових діях як заступник командира батальйону. Це була необхідність в зв'язку з кадровим голодом, чи це була ваша власна ініціатива?

– На той момент мене назначили командиром батальйонно-тактичної групи, у складі якої переважали піхотинці. Це триш-

ки не мій профіль, але там зібралась гарна команда і завдяки хлопцям із 73-го навчального центру ССО і просто хлопцям, які бажали навчатись і розвиватись, вдалось створити боєздатний підрозділ і виконувати поставлені задачі.

– Яке ваше бачення розвитку батальйону?

– Найбільша увага – до підготовки кадрів. Буде у танкістів гарна виучка – техніка буде справною і буде результат. Практично постійно поповнюємося, новачків відбираємо з навчальних центрів, навчаємо самі. Не так швидко, як хочеться, але процес йде. На даний момент вже є 2 роти, які можуть виконувати завдання. Третя рота зараз завершує навчання і скоро повертатиметься. Вони теж вже зможуть виконувати завдання і розвивати батальйон, виховувати фахівців.

– Як краще застосовувати танки в сучасних умовах?

– Зараз у ворога є значна кількість ПТКР, інших протитанкових засобів, дронів, тощо. Переміщення техніки ретельно відслідковується, майже неможливо це зробити приховано. Танк – величезна і гучна машина, його появу та рух чутно за 3-4 кілометра. Аби забезпечити техніку і особовий склад, найкраще мати РЕБІ для встановлення на танки та засоби маскування для захисту від ПТКР і систем лазерного наведення. Дуже дошкуляють танкам мінні поля – будь який наступ техніки дуже швидко закінчиться, якщо немає засобів для розмінування і налагодження проходів в мінних полях.

– Ви брали участь у отриманні бригадою Бойового прапора. Що це для вас значить?

– Як на мене, то це відзнака створення повноцінного бойового підрозділу, який має визнання у середовищі військових і визнання від Президента та Головнокомандуючого. Це, якщо хочете, дуже високий рівень!

НАГОРОДА ВІД ДЕРЖАВИ – ПОЧЕСНА, А ВІД ПОБРАТИМІВ – НАЙДОРОЖЧА!

Відтепер бойове братерство Першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна матиме і свою, окремішню від державних нагород та відзнак Міністерства Оборони України, нагороду. Наказом командира 1-ї Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна встановлюється мотиваційна відзнака "Пам'ятна відзнака Бригади Богуна". Заслужити і отримати таку відзнаку – велика честь і неабияке визнання заслуг, успіхів та доблесті військовослужбовців – богунців. Детальна інформація щодо мети встановлення мотиваційної відзнаки та визначення заслуг та успіхів для нагородження осіб офіцерського, сержантського та рядового складу бригади імені Івана Богуна – у наказі командира в/частини А 4044.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ НАКАЗ

командира військової частини А4044
(з основної діяльності)
... 2023 н.п. Мартове № ...

Про встановлення мотиваційної відзнаки – "Пам'ятна відзнака Бригади Богуна" командира військової частини А4044 9 армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України.

З метою гідного відзначення військовослужбовців, які досягли високих показників у бойовій і професійній підготовці, є взірцем вірності присязі та виконання військового обов'язку, успішно керують підлеглими, а також (чи) за мужність і відвагу, самовіддані дії, виявлені у захисті державних інтересів України, зразкове виконання військового обов'язку, виявляючи при цьому честь і доблесть, наказую:

1. Встановити мотиваційну відзнаку – "Пам'ятна відзнака Бригади Богуна" командира військової частини А4044 9 армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України.

2. Мотиваційною відзнакою – "Пам'ятна відзнака Бригади Богуна" командира військової частини А4044 9 армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України нагороджувати осіб офіцерського, сержантського і рядового складу зі списків особового складу, що проходить службу у військових частинах А4044, А4587, А4626, А4025, А4080, А7092 з нагоди державних, професійних свят, річниць військової частини, за результатами виконання бойових (службових) завдань:

– самопожертву, самовідданість та стійкість;

– неухильне дотримання принципів та цінностей Братства Богуна;

– допомогу побратимам, вміння іти пліч об пліч поруч з ними та значний внесок у розбудову 1 обрСпП ім. І. Богуна.

3. Затвердити мотиваційну відзнаку – "Пам'ятна відзнака Бригади Богуна" командира військової частини А4044 9 армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України опис та малюнок, що додається.

4. Контроль за виконанням даного наказу покласти на заступника командира військової частини А4044 з морально-психологічного забезпечення – начальника відділення.

5. Наказ довести до особового складу в частині, що стосується.

Командир військової частини А4044

полковник

Олег УМІНСЬКИЙ

Вшанували лідерів для підлеглих та опору для командирів

КОЖЕН РІК 18 ЛИСТОПАДА В УКРАЇНІ СВЯТКУЮТЬ ДЕНЬ СЕРЖАНТА ЗБРОЙНИХ СИЛ. СЕРЖАНТИ – ЦЕ ТІ, НА КОМУ ТРИМАЄТЬСЯ АРМІЯ. ТІ, ХТО Є ОСОБИСТИМ ПРИКЛАДОМ. ТІ, КОМУ ДОВІРЯЮТЬ ТА НА КОГО РІВНЯЮТЬСЯ СОЛДАТИ. СЕРЖАНТИ – ЦЕ МАЙБУТНЄ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.

СЬОГОДНІ БАЖАЮ ВСЬОМУ СЕРЖАНТСЬКОМУ СКЛАДУ ЗДОРОВ'Я, ВІРИ ТА ВИТРИВАЛОСТІ В БОРОТЬБІ ЗА ВІЛЬНУ, НЕЗАЛЕЖНУ, СУВЕРЕННУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ. ЧЕСТЬ БУТИ З ВАМИ В ОДНОМУ СТРОЮ.

Командир Першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна **Полковник Олег Умінський**

День сержанта – свято винятково військово, яке запроваджене в Збройних Силах України зовсім нещодавно, всього кілька років тому.

Однак варто зважати, що саме запровадження у підрозділах українського війська посади головного сержанта було покликане зміцнити принципи кадрового відбору та професіоналізацію ЗСУ за принципами та стандартами найкращих армій світу, побудованих на засадах професійної виучки та бойової спеціалізації. Цікаво, що вже у перші місяці перебування на посаді Президента України Володимир Зеленський підписав Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо виконання військового обов'язку та проходження військової служби)".

Головне покликання нового законопроекту від 29 листопада 2019-го року – удосконалити порядок виконання військового обов'язку громадянами України, реалізувати введення нових військових звань сержантського і старшинського складу Збройних Сил України, забезпечивши їх відповідність еквівалентній колонці "NATO Code" по STANAG 2116.

Прийняття закону повинно було створи-

ти додаткові мотиваційні чинники для проходження українцями військової служби за контрактом та сприятиме переходу Збройних Сил України на професійну основу за зразком армій західноєвропейського зразка. Більшість змін у законопроекті, що з'явився рівно чотири роки тому – про роль та місце сержантів і старшин у бойовій підготовці, діяльності підрозділів, несення ними служби.

Сьогодні, коли ЗСУ проходить горнило жорстких та жорстоких випробувань, День сержанта – це час вшанування та вдячності за самовіддану службу, підкреслення важливості їхнього внеску в національну безпеку. В цей день ми згадуємо про тих, хто несе важливий хрест на своїх плечах, забезпечуючи безпеку та мир для нас усіх. Сержант – це не лише командир, але й наставник, лідер та опора. Від нього залежить не лише бойова готовність, але й моральний стан військового колективу. Тому 18

листопада 2023-го року у Першій окремій бригаді спеціального призначення ім. Івана Богуна відбулася урочиста церемонія вшанування та нагородження сержантського складу бригади. "Лідери для підлеглих та опора для командирів" (так назвав сержант-генерал В. Ф. Залужний) отримали у цей день відзнаки, подяки та вітальні слова від командира бригади та побратимів-однополчан. Серед нагороджених головний сержант батальйону Андрій Олефіров (псевдо "Ра"), головний сержант стрілецької роти Олег Юрчишен ("Лютий"), головний сержант роти снайперів Леонід Клімчук ("Динамо").

НАМ, ВСЕ Ж ТАКИ, ДЯКУЮТЬ! А ЗНАЧИТЬ – У БІДІ НАОДИНЦІ НЕ ЗАЛИШАТЬ

Щороку, у четвертий четвер листопада, американці на державному рівні відзначають чудове і знакове свято – День вдячності. Воно має найширший діапазон охоплення суспільства, як всередині США, так і за межами цієї могутньої і поважної у світі країни.

Багато відомих людей з числа політиків, високопосадовців та моральних авторитетів американської нації звертаються у День подяки до представників інших на-

родів з метою відзначення певних здобутків та заслуг світового рівня і значення. Цьогоріч дуже відомий у США чоловік, екскомандуючий армією США у Європі генерал -лейтенант Бен Ходжес звернувся у час відзначення вечора вдячності до особового складу Збройних Сил України та українського народу, які наближають перемогу над ворогом. Ми пропонуємо нашим читачам весь текст звернення Бен Ходжеса, у якому кожен українець знайде цікаві, приємні і оптимістичні меседжі, що допоможуть краще зрозуміти та осмислити характер підтримки та солідарності світової громадськості із українським народом, його славними Збройними Силами, які стоять на захисті незалежності та свободи української нації.

"Звертаюся до всіх жінок і чоловіків, які служать у підрозділах ЗСУ, до ваших лідерів та молодих офіцерів, до сержантів та рядових воїнів, до цивільних, які працюють і допомагають Збройними силами своєї держави.

Найпершим чином я хочу привітати Вас із тим успіхом, якого ви досягли, захищаючи Україну і зупиняючи росію на полі бою. Весь світ із неослабною та постійною увагою спостерігає за вами. Кожен професійний солдат, якого я знаю особисто у США, Великій Британії, Німеччині та інших країнах Європи, дуже вражений тим, як швидко ЗСУ стали кращою армією на європейському континенті і перетворюються у найсильнішу армію

Європи. Однозначно, ми будемо вивчати упродовж багатьох років вашу адаптивність та інноваційність на полі бою.

Звісно, я дуже хотів би, щоб ми робили все можливе для перемоги України, я прагну, аби ми надали вам такі спроможності, які дозволили відкинути російські війська до кордонів 1991-го року. Зрештою, я переконаний, що ми дійдемо до цього, хоча зараз це займає набагато більше часу, ніж повинно було займати. Безперечно, вам доводиться розплачуватися за це надто дорогою ціною.

Хочу сказати, що пишаюся вами, вашою країною і вашим народом. Тривалий час я вірю у силу хорошого та успішного лідерства і коли спостерігаю за роботою Генерального штабу ЗСУ і зокрема Головнокомандуючого ЗСУ генерала Залужного та багатьох інших старших командирів, бачу очевидно позитивний, інноваційний, креативний підхід до ведення бойових дій та використання максимуму своїх наявних можливостей. Незважаючи на те, що у вас немає стільки ресурсів, скільки має російська сторона, ви продовжуєте досягати прогресу кожного дня. Ми це будемо вивчати, узагальнювати ваш цінний досвід ще дуже довгий час.

Головне у вашій боротьбі те, що ви й надалі продовжуєте демонструвати вміння і здатність вивчати реальний досвід, адаптувати та пристосовувати свій потенціал до того, що є перед вами. І таким чином – ви стаєте кращими. Я добре бачу

це у ваших підрозділах Сил спеціальних операцій, сухопутних, інженерних, артилерійських, бронетанкових та логістичних військах. Хотів би вас заохотити робити це і надалі. Закликаю винагороджувати ініціативу, створювати таке середовище, коли молоді лідери брали на себе ризики, проявляли ініціативні новації для вирішення найголовніших завдань моменту. Варто пам'ятати, що у війську найрозумнішим солдатом вважається не старший за званням чи за віком, а той воїн, хто вмів, знає і не боїться пропонувати найкращі і найкреативніші ідеї. Вважаю, що вам слід продовжувати створювати таке середовище, яке буде сприяти появі ваших молодих лідерів, що будуть спроможними вирішувати найскладніші проблеми сьогодення і адаптуватися до нових викликів життя.

Зараз ви боретесь за існування вашої держави. Ось чому мільйони американців та інших людей у багатьох державах Європи і світу підтримують те, що ви робите. Тому не звертайте уваги на ті негативні новини, які іноді лунають зі США та інших країн. Бо насправді переважна частина моїх співвітчизників, американців, канадійців, а тим паче – більшість жителів європейських держав, всебічно підтримують вас і будуть надалі це робити.

Ми бажаємо Вам найкращого. І не тільки здоров'я та безпеки, але й успіху та перемоги!

СЛАВА УКРАЇНІ!"

ТРАГЕДІЯ ГОЛОДОМОРУ СЬОГОДНІ ЗАЧПАЄ І СТОСУЄТЬСЯ ВСІХ!

(БО ОРГАНІЗАТОРИ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ І НИНІШНІ АГРЕСОРИ МАЮТЬ СПІЛЬНЕ ПОХОДЖЕННЯ)

Нинішній рік позначений не лише драматично запеклим і жорстоким протистоянням із рашистською росією. Якраз у листопаді 2023-го в Україні поминали жертв наймасштабнішої трагедії в історії нашої нації. Йдеться, звісно ж про Голодомор 1932-1933 років, коли в основному у селах України, де жила основна маса людей, вирували голод і смерть. Масові обшуки і вилучення всього їстівного, загороджувальні загоны, які не випускали голодних людей на пошуки продовольства для порятунку ближніх, призвели до загибелі гігантської кількості людей. Історики і демографи кажуть, що Україна щонайменше, але точно втратила 4,6 мільйона жителів, які загинули голодною смертю. Водночас і досі "спливають" колись невідомі факти, які збільшують чисельність жертв Голодомору. Цьогоріч пам'ять про Голодомор і нинішні наміри знищити нашу державу у полум'ї агресивного вторгнення дуже символічно поєднані. І саме тому наше молоде покоління виявляє

пильну увагу до трагічного минулого. Зокрема у колективі Київського військового ліцею імені Івана Богуна фактично увесь колектив ліцеїстів був залучений до заходів, приурочених 90-м роковинам Голодомору. Кілька рот ліцеїстів відвідали Національний меморіальний комплекс пам'яті жертв Голодоморів в Україні. У кожному навчальному підрозділі ліцею відбулися траурні заходи, "хвилини вшанування" наших предків, які потрапили під жорна москво-комуністичного режиму, що якраз і організував штучний Голодомор у більшості регіонів України. Кожен учасник таких заходів, які провели у стінах військового ліцею ім. Богуна, назавжди закарбував у своїй пам'яті той факт, що загарбник, окупант – колонізатор завжди і найчастіше вдається до найганебніших та найжорстокіших акцій з метою

зламати дух опору та прагнення до свободи. Так було в Україні 90 років тому. Дивовижно, але сьогодні знову ж ті самі виконавці прагнуть поневолити і зламати дух і прагнення українців жити у своїй, незалежній і демократичній державі. Але ми зробимо все, щоб голодоморів на нашій землі більше ніколи не буде! Ми виженемо загарбника туди ж, звідкіля він прийшов. Перемога – за нами! І тільки – так!

Як пережити десяту зиму війни?

На думку більшості військових експертів, увага яких прикута до війни в Україні, для ЗСУ нинішня зимова кампанія матиме три стратегічні цілі:

- зберегти стратегічну ініціативу, вирвану у росіян під час бойових і ударних операцій 2023-го року. Дуже важливим елементом буде дипломатична діяльність із збереження підтримки України задля продовження надходження техніки та боеприпасів, а також "запобігання безглуздим мирним ініціативам".

- зберегти імпульс наземних, повітряних і морських операцій, щоб уникнути зимового застою, який Росія могла б використати для переговорів про припинення вогню.

- отримати засоби, щоб пережити холодну сувору зиму,

оскільки російські удари по цивільній інфраструктурі можуть і далі погіршувати життя українців і чинити політичний тиск на уряд.

Експерти очікують, що ЗСУ здійснюватимуть наземні атаки там, де виявлять слабкі місця в російському захисті, а також удари по цілях всередині Росії, щоб зруйнувати якомога більшу частину російської операційної системи до весни.

Зима, на думку кількох військових аналітиків, також буде використана для широкого спектру збору розвідувальних даних і матеріально-технічної підготовки, необхідної для військових операцій у 2024 році.

Зимомо також очікується новий сплеск боротьби з російськими дезінформаційними операціями та зусиллями "російських корисних

ідіотів", які намагатимуться переконати американців і європейців, що їхня підтримка України марна.

Потенційні "мирні ініціативи", які знову можуть виникнути взимку, для України не принесуть жодного зиску, адже саме Україна все ще має шанс перемогти росіян на полі бою.

І, все ж таки, світові ЗМІ, наголошуючи на спротиві українців до будь-яких територіальних поступок перед Росією, все ж наповнені темою потенційних перемовин як варіанту закінчення війни в Україні.

Однак найбільше авторитетних оглядачів та експертів вважає, що "угода про мир з Росією" стала б для України катастрофою, а сам мир, отриманий таким шляхом – нетривким і "фальшивим".

НА ПОМІЧ ВЕТЕРАНАМ – ОБ'ЄДНАНІ МАТЕРІ ТА ДРУЖИНИ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

Громадське об'єднання матерів та дружин Захисників України сьогодні діє у 14 регіонах України, де організовані та активно діють філії цієї громадської організації. Спочатку свого виникнення громадська організація мала назву "Об'єднання матерів та дружин учасників АТО", а сьогодні активісти цієї громадської структури поширили свою діяльність на більшу частину областей України.

Матері та дружини Захисників України стали могутнім фактором підтримки ветеранів ЗСУ, і особливо увагу та найбільше сил докладають аби допомогти сім'ям загиблих воїнів, тим чий син або чоловік відчув гірку долю полону чи вважається зниклим безвісти. Об'єднання матерів та дружин Захисників України надає матеріальну, психологічну та юридичну допомогу сім'ям загиблих воїнів-героїв. Активісти об'єднання стали найпомітнішими учасниками і натхненниками інформаційної кампанії щодо виплат пенсій та соціальних гарантій членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України. Особливу увагу "Об'єднання матерів і дружин Захисників України" приділяє питанням соціальної підтримки ветеранів російсько-української війни та членів їх сімей на рівні місцевих територіальних громад. У нинішній час, коли усі сили та ресурси країни мобілізуються на боротьбу із рашистським агресором, ветеранська політика має отримати у суспільстві найбільшу, найприскіпливішу і досі нечувану увагу,

турботу, співучасть. Вже зараз держава створює органи виконавчої влади (відділи по роботі із ветеранами у структурі обласних військових адміністрацій), які

мають у якнайшвидший термін створити всі умови для реабілітації поранених, хворих і скалічених ветеранів ЗСУ. Водночас держава має подбати про потужну психологічну підтримку кожного, хто відчув на собі подих і згубний вплив багатомісячного перебування в умовах безпосереднього протистояння із ворогом. Йдеться про предметну і конкретну увагу до кожної людини, яка знає про війну не лише з розповідей чи телевізійних показів, а із особистого військового досвіду. І таких людей в Україні буде дуже багато. Наприклад, лише Житомирська область за прогнозами урядовців та відомостями із Міністерства оборони України, матиме на своїй території більше 75 тисяч ветеранів. В інших областях України така цифра виміру кількості ветеранів ЗСУ буде приблизно такою ж. Отже, Україна вже зараз має готуватися до роботи, до турботи і уваги щодо ветеранів. Як показує досвід, громадськість та небайдужі люди вже сьогодні можуть бути для держави дуже гарними і доречними помічниками, а в багатьох випадках – навіть ініціаторами та подвижниками у питаннях вирішення великих і малих проблем стосовно ветеранів війни, їх сімей та близьких. Поки держава робить лише перші кроки з метою координації, систематизації зусиль щодо підтримки ветеранів ЗСУ, підтримка з боку громадськості дуже й дуже потрібна. "Об'єднання матерів і дружин Захисників України" також відчуває таку потребу і всіма силами і тепер все зростаючим потенціалом своєї згуртованості долучилося до важливої сфери українського життя.

Предки про неодноразове явлення людини в Мир Землі

Неодноразове явлення людини в Мир Землі завжди турбувало населення планети. Воно давало людям перспективу вічності життя, визначало смисл постійної боротьби за світлість душі. Предки знали – лишень та висока душа, яка в кінці земної дороги потрапляла в Праву, отримувала право на нове явлення, на реінкарнацію (реінкарнацію). Розуміли вони і особливості такого процесу, який пов'язаний з генетичним кодом явленого Роду людини, з необхідністю турботи про власне, світле духовно потомство.

Предки знали – неодноразове явлення високодуховної людини визначається двома чинниками: а) досягненням душею людини рівнів Прави; б) наявністю на планеті представників Роду людини, носіїв її особливого генетичного родового коду.

ВСЕСВІТ – МІСЦЕ БУТТЯ ВИСОКИХ ДУШ ЛЮДЕЙ, ДЕ ПЛАНЕТИ – МІСЦЯ ЇХ ТІЛЕСНОГО ЯВЛЕННЯ

Варто зауважити, що предки, найперше Рахмани та Характерники, добре знали, що людиною в Праві називається виключно **світла душа**, а власне Права є – великим домом незліченної кількості людей (світлих, високих душ), які об'єднані в ній в Роді.

Варто нагадати, що серед небожителів найвищою людиною є сам Творець (Господь, Сварог, Ітра).

Щоб зрозуміти вище сказане варто прочитати в інтернеті статті під такими назвами:

– "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";

– "ПРАВОСЛАВНИЙ СВИТОГЛЯД – НАУКА ГЛИБИННОГО СВИТОРОЗУМІННЯ БУТТЯ";

– "ДАВНЄ ВЧЕННЯ ПРО ЄСТВО ЛЮДИНИ";

– "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА";

– "СЛАВНІ ГЕРОЇ – ДУШІ ВОЇНІВ, ЯКІ ПОТРАПИЛИ В ПРАВУ".

Що ж до генетичного коду, який має в Яві кожний Рід (Род/Родина), то його носіями здатні бути сотні, тисячі, десятки тисяч осіб. Рід може жити на великій території планети та ділитись на групи, в яких, волею Отців Роду, може статись явлення (прихід) високої душі з Прави.

В питаннях делегування душ з Прави в явлені Мири до сімей Роду, для Отців Роду були важливими **дві ознаки**:

– а) *світлість душі батьків новонародженої дитини, як майбутніх вихователів;*

– б) *збереженість (не пошкодженість) родового генетичного коду (генотипу), який допоможе розкривати всі якості високої явленої душі.*

Предки знали, що саме слово РІД/

РОД – це давня сакральна аббревіатура (Рівні Отців Дерева), яка означає структурованість Роду в Праві, засновником якого є Перший Отець Роду (Патріарх), який тримає Коло Отців Роду та творить Родовий Дух (програму Роду).

РІД – НОСІЙ ГЕНЕТИЧНОГО КОДУ ЛЮДИНИ В ЯВІ, ЯКИЙ ВІДПОВІДАЄ ЇЇ ДУХОВНОМУ НАЧАЛУ

Рахмани та Характерники знали, що очолене Патріархом Коло Отців Роду визначає місце **явлення** високої душі Роду в Яві, в планетарних Мирах, в родовій групі чи сім'ї. Саме воно **опікується** душею надалі, дає застереження та знаки опіки.

Бо Патріарх Роду і Коло Отців Роду відають: чим сильніші духовно представники Роду в Яві – тим сильнішим буде Рід у Праві!

Предки знали, занедбання зв'язку з Родом, лівова частина якого є у Праві, та дії осіб з Роду в Яві, які направлені на знищення такого у Праві і у Яві – є **родовим гріхом** (гріхопадінням), який призводить до позбавлення винуватців духовного кормління, активує муки і фізичне нищення явлених представників Роду на 3-12 поколінь (найчастіше 5-9).

Через наявний родовий гріх, у представника Роду можуть виникати суттєві тілесні деформації, фізичні вади, постійна хворобливість, що викликано їх малими ірїйними рівнями.

Але, чи можливо явленням представником Роду спокутувати родовий гріх?

Так! Але з умови того, що покаяння їм визначає той, хто має право карати і милувати, хто посвячений на таку дію Праву. Через нього Небо дає спеціальні молитовні вимоги та призначає особливий строгий 7-ми недільний (49 добовий) піст з харчуванням лишень житнім хлібом та водою.

Варто розуміти і наступне.

Щоб не пошкодити і не загубити явлену високу душу дитини, Отці минулого вчили молодих батьків **правилам духовної гігієни**. Бо стан їх єства, особливо матері, тісно переплетений з єством дитини та є духовним захистом потомства аж до повноліття.

Предки знали і наступне – душі, які направлені з Прави в Яву, приходять в неї з рівнями **значно нижчими** ніж були у Праві. Це відбувається через малу ємність полів новонародженої дитини.

З віком ємність полів дитини зростає. Проте дуже важливо **правильно** наповнювати цю ємність просвітництвом. Це стимулює і зростання кількості полів душі потрібних для ірїйного росту і входження душі у Праву.

Звідси: в Мирі Землі високим душам з рівнів Прави вкрай потрібно наполегливо займатись духовною роботою – **поверта-**

ти, а далі і перевершувати надбане в попередніх явленнях!

Саме через це молодим матерям православні Отці минулого радили тримати стан **Берегині** – стан високої духовної опіки власними високими ірїйними рівнями

ми над душею дитини. Єство матері (особливо її душа, дух, атман) мали стати міцною духовною бронею для дитини.

ПОТОМКИ – ЧАСТИНА ЯВЛЕННОГО РОДУ ЛЮДИНИ, НОСІЇ ОСОБЛИВОЇ ГЕНЕТИКИ РОДУ

Також варто нагадати: у давньому православному світогляді смислом явленого життя людини означено – **духовне удосконалення людини, її ірїйний ріст, служіння Праві.**

Якщо ж висока душа, явлена з рівнів Прави, не досягала попередніх ірїйних рівнів, та марнувала час явного життя, виникали значні проблеми. Вони були такими:

1. *Опускання душі в темну яву, де душа зникала, а її місце займала смертна примара;*
2. *Відхід з життя з рівнів Яви, коли душа втрачала цілісність і дефрагментувалась;*
3. *Відхід з життя з менших за попередні рівнів в Праві, коли душа втрачала духовну силу і знання.*

У перших двох випадках говорити про повторне, усвідомлене та повне явлення душі в Яву немає сенсу. У третьому випадку – повернення можливе, але з урізаними духовними можливостями та у випадку коли Коло Отців Роду дасть на це згоду.

Отже, важливим для повторного явлення в Мир Землі є – осягнення знань православного світогляду в Яві, збереження генетичного коду Роду через духовно світле потомство.

Саме тому наші предки так наполегливо опікувались майбутнім поколінням, його духовністю, розуміючи, що нове явлення можливе лишень через власне потомство в Яві, те, яке відає та шанує **православний світогляд**, яке має опікуватись наступними поколіннями.

Це і є відповіддю на запитання, чому наші предки боролися православний світогляд та потомство зі зброєю в руках, наполегливо і самовіддано.

Варто знати і наступне.

Повторне явлення духовно високих особистостей в минулому Землі тривало всю історію планети. Численні православні Отці, Рахмани та Характерники, являлись в Мир Землі **багато разів**. Проте в нових явленнях у них не залишалось буденної пам'яті про попередні втілення.

ЗАХИСТ ЛЮДСЬКОГО ТА ГЕНЕТИКИ РОДУ ЛЮДИНИ – ЗАПОРУКА НОВИХ ЇЇ ЯВЛЕНЬ В ЯВУ

Питається чому?

Справа в тому, що високі душі, відійшовши у Праву в кінці життя, **не зберігають** весь об'єм буденної пам'яті. Такий об'єм суттєво заважатиме їх подальшому удосконаленню!

Зберігання в Праві, в високих душах, підлягає лишень головне – духовні установки, головні програми, напрацьовані таланти, здобуті вміння, канали спілкування з Праву та Родом (те, що визначає ірїйні рівні душі).

А де ж дівається буденна інформація, та, яка є важливою для Яви?

Вона системно опрацьовується Праву та концентрується в інформаційному полі Всесвіту – Вселенській бібліотеці.

Але така інформація стає доступною явленій людині лишень у об'ємах відповідно до її **ірїйних рівнів**. Найбільш суттєва, вищих рівнів, опиняється доступною виключно для представників Неба (найвищих Рахманів, Аріїв, Характерників).

Саме з цієї причини Права радить кожній людині духовно та ірїйно зростати!

І насамкінець.

Низкою явлень в Яву кожна високодуховна людина здатна отримати **вічне буття у Праві** – Вселенській системі управління Всесвітом!

Тому маємо підсумувати:

– 1. *Неодноразове явлення в Мир Землі високих душ з рівнів Прави (вохвівських, Рахманських, Характерників) є частиною механізму їх удосконалення, для досягнення вічності буття у Всесвіті;*

– 2. *Такі явлення можливі лишень при наявності в Мирі Землі світлих явлених представників Роду конкретної людини;*

– 3. *Недосягнення рівнів духовного удосконалення в Праві може закінчитись наступним: а) загибеллю душі; б) її дефрагментацією; в) її духовним опусканням;*

– 4. *Питання явлення високих душ з рівнів Прави у Мир Землі визначається належним людиною Колом Отців Роду на чолі з Першим Отцем Роду (Патріархом);*

Тепер знаємо, що православними предками дорога вічності досягалась виключно через осягнення та шанування православного світогляду, через служіння Творцю та Праві.

Але чи здатні ми бути такими духовно сильними як наші православні предки?

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ

